18/04/2021

Η “Φωνή Κυρίου” της 18ης Απριλίου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 69ον 18 Ἀπριλίου 2021 ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3542)

ΠΟΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ;

Καθώς πλησιάζουμε στίς ἡμέρες τοῦ Ἁγίου Πάσχα ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει ἀλήθειες γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς τόν φανερώνουν διαφορετικά ἀπό ὅ,τι οἱ πολλοί πιστεύουν γι' αὐτόν. Οἱ ἄνθρωποι ἐπιμένουν στήν ἀνθρώπινη, τή συναισθηματική πλευρά θέασης τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Ζητοῦμε ἕναν Θεό παντοδύναμο, ὁ ὁποῖος νά διορθώσει τίς ἀτέλειες τῆς ζωῆς μας καί τήν ἴδια στιγμή νά μᾶς ἀπαλ-

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος – ΚΥΡΙΑΚΗ Ε’ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ) – όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 18η Απριλίου 2021.

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 69ον 18 Απριλίου 2021 ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3542)

ΠΟΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ;

Καθώς πλησιάζουμε στίς ήμέρες τοῦ Ἁγίου Πάσχα ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει ἀλήθειες γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς τόν φανερώνουν διαφορετικά ἀπό ὅ,τι οἱ πολλοί πιστεύουν γι' αὐτόν. Οἱ ἄνθρωποι ἐπιμένουν στήν ἀνθρώπινη, τή συναισθηματική πλευρά θέασης τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Ζητοῦμε ἕναν Θεό παντοδύναμο, ὁ ὁποῖος νά διορθώσει τίς ἀτέλειες τῆς ζωῆς μας καί τήν ἴδια στιγμή νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό δοκιμασίες, προβλήματα, ἀρρώστιες, νά ἀναστείλει ἀκόμη καί τόν θάνατο. Γιά τήν πίστη μας ὅμως ὁ Χριστός, χωρίς νά ἀπορρίπτει τήν ἐγκόσμια πραγματικότητα, εἶναι ὁ Θεάνθρωπος ὁ ὁποῖος ἦρθε στόν κόσμο «γιά νά μᾶς ἐξασφαλίσει τήν αἰώνια σωτηρία», «αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος» (Ἑβρ. 9, 12).

Αὐτό σημαίνει ὅτι ἦρθε γιά νά ἐκπληρώσει στό πρόσωπό του ὅλους τούς τύπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί νά μᾶς κάνει νά δοῦμε ἀλλιῶς τόν κόσμο καί τή ζωή, μέσα ἀπό τό πρίσμα τῆς σχέσης μαζί του. Τήν ἴδια στιγμή, ὅλοι οἱ θρησκευτικοί τύποι ἢ καταργοῦνται ἢ ἀλλάζουν περιεχόμενο. Αὐτό θά συμβεῖ καί μέ τή θυσία τοῦ ἐξιλασμοῦ τῶν Ἑβραίων, στήν ὁποία ὁ Ἀρχιερέας τοῦ κάθε ἔτους ἔμπαινε μία φορά τόν χρόνο στά Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, γιά νά προσφέρει μέ τό αἷμα τῶν τράγων καί τῶν μόσχων θυσία ὑπέρ τῶν δικῶν του ἁμαρτημάτων καί παντός τοῦ λαοῦ. Ὁ Χριστός θά εἰσέλθει μία φορά στά Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὄχι τοῦ χειροποίητου ναοῦ, ἀλλά ὁλόκληρου τοῦ κόσμου, καί θά προσφέρει στόν Γολγοθᾶ ὄχι τό αἷμα τῶν ζώων, ἀλλά τό δικό του αἷμα. Ἡ θυσία δέν γίνεται γιά τίς δικές του ἁμαρτίες, διότι ἦταν ἀναμάρτητος. Ὁ Χριστός παραδίδει μέ τήν θέλησή του τόν ἑαυτό του στόν θάνατο γιά τίς ἁμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὄχι μόνο τῆς τότε ἐποχῆς, ἀλλά καί μέχρι τοῦ τέλους τοῦ κόσμου. Δέν καθαρίζει ἐξωτερικά τούς